

ชื่องานวิจัย

พัฒนาการและทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนบ้านวังหอน ตำบลวังอ่าง
อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวขวัญเรือน บุญกอบแก้ว และคณะ

ทุนอุดหนุนการวิจัย งบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษา เรื่อง พัฒนาการและทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนบ้านวังหอนตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการของชุมชนบ้านวังหอน และทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนบ้านวังหอนการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การลงพื้นที่ภาคสนาม และใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสังเกต โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน แล้วนำเสนอข้อมูลแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์และมีภาพประกอบ ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ชุมชนบ้านวังหอนมีพัฒนาการมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ประมาณ ๕,๐๐๐- ๒,๐๐๐ ปีมาแล้ว ดังได้พบหลักฐานเศษเครื่องปั้นดินหม้อสามขา กระดุกมนุษย์และกระดุกสัตว์ในถ้ำ วังนายพุด และถ้ำหนักเหียง ต่อมาประมาณพุทธศตวรรษที่ ๒๓-๒๔ กลุ่มไพร่หนินายและอาญาแผ่นดินได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานและพัฒนาเป็นหมู่บ้าน มีวิถีชีวิตที่พึ่งพิงธรรมชาติเป็นสังคมแบบเครือญาติ จนกระทั่งหลัง พ.ศ.๒๕๐๐ การพัฒนาตามกระแสบริโภคนิยมได้เข้ามามีอิทธิพลในชุมชนบ้านวังหอน ป่าต้นน้ำเริ่มถูกทำลายมากขึ้น สวนป่าและนาข้าวถูกเปลี่ยนแปลงเป็นสวนยางพารา ทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงจากสังคมแลกเปลี่ยนเป็นสังคมทุนนิยมที่มุ่งเน้นรายได้เป็นหลักแบบสังคมสมัยใหม่ในปัจจุบัน

จากสังคมดั้งเดิมที่พึ่งพิงธรรมชาติทำให้ชาวบ้านชุมชนบ้านวังหอนได้สั่งสมทุนทางวัฒนธรรมไว้มากมาย โดยมีความเชื่อเกี่ยวกับวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ที่สถิตอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ทวดน้ำ เวียน ทวดน้ำทะเลภูเขา ทวดเขารังดือ ปู่เจ้ามิ่งพลาย คนธรรพ์ เป็นต้น ส่วนทางพระพุทธศาสนาชาวบ้านนับถือหลวงพ่อบุญรอด ธรรมสโร อดีตเจ้าอาวาสวัดวังหอนพุทธาราม เปรียบเสมือนสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นที่พึ่งของชุมชน นอกจากนี้ ชาวบ้านชุมชนบ้านวังหอนได้สร้างทุนทางด้านวัฒนธรรมอื่นๆ อีกหลายประการ ได้แก่ ทุนด้านประเพณีและพิธีกรรม ทุนด้านการทำมาหากิน ทุนด้านภูมิปัญญา ทุนด้านหัตถกรรม ทุนด้านการแพทย์แผนไทย และทุนด้านโบราณวัตถุ สิ่งเหล่านี้เป็นทุนที่สามารถนำมาเพื่อปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนบ้านวังหอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนให้เป็นสังคมแห่งความพอเพียงต่อไป

Research Title The Development and Cultural Capitals of Ban Wanghon Community,
Wang AngSub-District, Cha-Uat District, Nakhon Si Thammarat Province

Author MissKwanruanBoonkobkaew and Other

Research Support Budget income for 2013 Financial Year

Abstract

This research study: Subject Development and cultural capital of Ban Wang howl, Tambol Wangang, Cha-Uat District, Nakhon Si Thammarat Province. The objective was to study the development of the community Ban Wang howl, Community and cultural capital Ban Wang howl. This research is qualitative research. The study gathered data from the field area using data from interviews and observations. The involvement of the community. Presents descriptive data analysis and illustrated. Results of the study were:

Wanghon community has been developed since prehistoric age, about 4000 - 2000 years ago. As there were found some evidences such as tripod pottery fragments, human and animal bones in Wang Nay Pud and NukReang caves. Later, during 23rd -24th Buddhist era, groups of master-escape and criminalescape proletarians had settled, developed the village, and lived with natural dependent living on social kinship. Until after 2500 B.E., a consumerism development has influenced the Wanghon community. Water source forest was more destructed, plantations and paddy fields were changed to rubber plantations. Consequently, an exchange social was changed to a capitalist social which mainly focus on revenue as a presently modern social.

According to the primitive society with natural dependence, the Ban Wanghon Community villagers have collected numerous cultural capitals. These are believes of holy spirit residing in nature, such as Nam Wein, Nam TaluKhao and Khao Rung To great-grandparents, PuJaowSaming Ply grandfather, and Gandharvas etc. While in sense of Buddhism, the villagers respect Sang Thamasaro monk, a former abbot of Wang HomBhudharamTemple, wholikes a sacred item of the community. In addition, the Ban Wanghon Community villagers have created other several cultural capitals such as tradition and rite, livelihood, topography, handicraft, Thai traditional medicine and antiquities capitals. These are capitals that can be adapted to use as a guide for the community development, in consistency with the community's needs to further be a self-sufficient community.